

Paeonia 'Festiva Maxima'

piwonia 'Festiva Maxima'

Grupa Lactiflora Group (D)

Synonim łaciński: *Paeonia lactiflora* 'Festiva Maxima'

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Stara odmiana piwonii chińskiej, uzyskana w 1851 r. o pachnących, białych kwiatach, uprawiana często na kwiat cięty. Tworzy bujne kępy dorastające do 90 cm wysokości. Liście złożone, ciemnozielone, listki w zarysie lancetowate. Kwiaty ukazują się wczesnie, zwykle na początku czerwca, są duże, prawie kuliste, białe, zbudowane z luźno ułożonych, szerokich płatków. W środku kwiatów, po ich rozwinięciu, widać purpurową plamkę. Po kwitnieniu, aż do końca sezonu wegetacyjnego, roślina pozostaje ozdobna z liści. Odmiana nietrudna w uprawie. Najlepiej rośnie na glebach piaszczysto-gliniastych, umiarkowanie wilgotnych, przepuszczalnych, na stanowiskach słonecznych, osłoniętych od wiatru. Sadzona w lekkim półcieniu kwitnie dłużej. Roślina odporna na mróz, długowieczna, nie lubi częstego przesadzania. Odmiana polecana do sadzenia na rabatach bylinowych w ogrodach przydomowych, doskonale nadaje się do tworzenia kompozycji w stylu angielskim lub rustykalnym.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Miellez; wprowadzenie do handlu: 1851
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pełne
barwa kwiatów	białe
pora kwitnienia	czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna ogrody orientalne rabaty kwiaty cięte w grupach
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;